

Καρπός: Ο σκοπός της Χριστιανικής ζωής

Ποιος είναι ο σκοπός της Χριστιανικής ζωής; Αυτός δεν είναι άλλος από το να γνωρίσει τον Θεό και τον Γιο Του τον Ιησού Χριστό και να φέρει καρπό. Στο κατά Ιωάννη ευαγγέλιο βρίσκουμε τον Ιησού να λέει:

Κατά Ιωάννη 15:16

“Εσείς δεν διαλέξατε εμένα, αλλά **εγώ διάλεξα εσάς, και σας διέταξα, για να πάτε εσείς και να κάνετε καρπό, και ο καρπός σας να μένει**. ώστε, ό,τι αν ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, να σας το δώσει.”

Επίσης ο Παύλος είπε στην **προς Ρωμαίους 7:4 :**

“Λοιπόν, αδελφοί μου, κι εσείς θανατωθήκατε ως προς τον νόμο διαμέσου του σώματος του Χριστού, **για να συζευχθείτε με άλλον**, με εκείνον που αναστήθηκε από τους νεκρούς, **για να καρποφορήσουμε στον Θεό.**”

Στην παραβολή του σπορέα βλέπουμε επίσης τον Ιησού να μιλάει για τέσσερις κατηγορίες εκείνων που ακούν τον Λόγο του Θεού. Η δεύτερη και η τρίτη είναι εκείνες που τελείωσαν χωρίς καρπό, ενώ στην τελευταία, στην άξια επαίνου κατηγορία, είναι εκείνος **“που ακούει τον λόγο και καταλαβαίνει· ο οποίος και καρποφορεί, και κάνει ο ένας μεν 100, ο άλλος 60, και ο άλλος 30.”** (κατά Ματθαίο 13:23)

Αυτό λοιπόν που ο Θεός είχε στο μυαλό του για τους Χριστιανούς δεν ήταν απλά να πιστέψει κάνεις, χωρίς όμως να αλλάξει. Να είναι κάνεις το ίδιο δέντρο δίνοντας τον ίδιο καρπό που έδινε και πριν. Βεβαίως και μετράει για τον Θεό η καρποφορία μας! Επιτρέψτε μου να το επαναλάβω αυτό: δεν είναι πρόθεση ούτε θέλημα του Θεού απλά να ρέουν οι μέρες σου, απλά να κυλάς στην ζωή. Ο Θεός σε δημιούργησε μοναδικό, σε προίκισε, να εσένα, μοναδικά και επιθυμεί από σένα ένα πράγμα: να πας και να φέρεις καρπό. Θα δούμε σύντομα πως αυτό γίνεται αλλά κράτα στο μυαλό σου αυτό: ο Θεός έχει προικίσει όλα τα παιδιά Του, από το πιο νέο ως το γεροντότερο, από το

πλουσιότερο ως το φτωχότερο, από το αγράμματο ως το πιο μορφωμένο, τα έχει προικίσει μοναδικά και επιθυμεί απ' αυτά να είναι καρποφόρα και μάλιστα πολύ καρποφόρα. Ο Κύριος είπε στο κατά Ιωάννη 15:

Κατά Ιωάννη 15:8

“Κατά τούτο δοξάζεται ο Πατέρας μου, στο να φέρετε πολύ καρπό”

και κατά Ιωάννη 15:1-2

“Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατέρας μου είναι ο γεωργός. Κάθε κλήμα... το οποίο φέρνει καρπό, το καθαρίζει, για να φέρει περισσότερο καρπό.”

Ο Πατέρας χαίρεται όταν τα παιδιά του φέρνουν καρπό. Δείτε ότι φροντίζει να καθαρίζει εκείνα τα κλήματα, εκείνους που είναι καρποφόροι, ώστε να φέρουν περισσότερο καρπό! Ο Πατέρας δεν θέλει απλά να έχει κλήματα... θέλει να έχει κλήματα που δίνουν καρπό στο πλήρες των δυνατοτήτων τους. Σήμερα πολλοί Χριστιανοί κάθονται στην γωνία, περιμένοντας κάποιον άλλο να “κάνει την δουλειά” γι' αυτούς. Κάποιον “επαγγελματία”, μιας και αυτοί δεν είναι... “επαγγελματίες”. Αλλά ο Πέτρος και οι άλλοι ψαράδες του πρώτου αιώνα δεν ήταν επαγγελματίες μ' αυτή την έννοια. Δεν ήταν - ούτε χρειάζονταν να είναι - απόφοιτοι κάποιου Βιβλικού κολεγίου ή ιερατικής σχολής. Το μόνο “πτυχίο” που είχαν ήταν στο ψάρεμα! Γι' άλλους πάλι, αν και έχουν πιστέψει, δύσκολα μπορείς να δεις κάποιους αλλαγές στην ζωή τους. Αλλά χριστιανική ζωή χωρίς αλλαγή, χριστιανική ζωή χωρίς καρπό είναι σχήμα οξύμωρο. Δεν λέω μ' αυτό ότι οι Χριστιανοί που έχουν ζήλο για τον Θεό δεν κάνουν λάθη. Κάνουν! Αλλά οι Χριστιανοί που έχουν ζήλο για τον Θεό αρνούνται το κάλεσμα των μαζών που λέει “ακολούθα την μάζα αρκεί να πηγαίνεις την Κυριακή στην εκκλησία, να κάθεται στην καρέκλα, να ακούς κηρύγματα, μετά να πηγαίνεις σπίτι και να ξεχνάς τα πάντα μέχρι την άλλη Κυριακή.” Οι Χριστιανοί που έχουν πάθος για τον Θεό **δεν συμβιβάζονται**. Τα μάτια τους είναι στραμμένα στον Θεό και θέλουν να αυξηθούν σ' Αυτόν. Θέλουν να έρθουν όλο και πιο κοντά σ' Αυτόν και στον Γιο Του. Θέλουν να φανερώσουν τον Χριστό όσο πιο πολύ γίνεται στην ζωή τους. Έχουν πάθος για καρπό στην ζωή τους και όραμα που έχει τον Χριστό σαν κέντρο. Και τα νέα είναι ότι ο Θεός θέλει εσένα να είσαι ένας από αυτούς. Να

είσαι ένα Χριστιανός με πάθος για τον Θεό. Ένα Χριστιανός που θέλει με θέρμη και ζήλο να γνωρίσει τον Θεό. Να είσαι καρποφόρο κλήμα, που δίνει καρπό στο πλήρες δυναμικό του. Αυτό είναι και ο σκοπός της Χριστιανικής ζωής.

Καρπός: τι είναι;

Βάζοντας το με απλά λόγια, θα έλεγα ότι καρπός είναι μια αλλαγμένη ζωή, μια ζωή με κέντρο τον Χριστό, μια ζωή στην οποία ο παλιός άνθρωπος είναι νεκρός και αυτός που ζει μέσα από μας είναι ο Χριστός (προς Γαλάτας 2:19-20). Μια ζωή που το κέντρο της, η προσοχή της και η προτεραιότητα της είναι ο Θεός. Ας δούμε τι λέει η Γραφή:

Προς Γαλάτας 5:22-25

“Ο καρπός, όμως, του πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια· ενάντια στους ανθρώπους αυτού του είδους δεν υπάρχει νόμος. Και όσοι είναι τού Χριστού, σταύρωσαν τη σάρκα μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες. Αν ζούμε σύμφωνα με το πνεύμα, ας περπατάμε και σύμφωνα με το πνεύμα.”

Το πνεύμα εδώ είναι ο νέος άνθρωπος, οι Χριστός μέσα μας. Ζώντας σύμφωνα με τον νέο άνθρωπο παράγουμε τον παραπάνω καρπό, παράγουμε τον χαρακτήρα που ο νέος άνθρωπος έχει. Επίσης στην προς Εφεσίους 2:10 διαβάζουμε:

Προς Εφεσίους 2:10

“Επειδή, δικό του δημιουργήμα είμαστε, καθώς κτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό για καλά έργα, που ο Θεός προετοίμασε, για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά.”

Ο Θεός έχει ήδη ετοιμάσει τα καλά έργα για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά. Έχει ήδη προικίσει τον κάθε ένα από μας μοναδικά, σαν δέντρο που έχει φυτευτεί και που είναι προορισμένο για να δώσει καρπούς. Το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά που ο Θεός έχει ήδη ετοιμάσει. Περπατώντας στα καλά έργα που ο Θεός έχει ετοιμάσει για μας

ευχαριστεί τον Πατέρα και φέρνει καρπό. Όπως η Πέτρου Α 4:7-11 μας λέει

Πέτρου Α 4:7-11

“Όλων δε το τέλος πλησίασε· ζήστε, λοιπόν, με σωφροσύνη, και αγρυπνείτε στις προσευχές. Προπάντων, όμως, έχετε ένθερμη την αγάπη ο ένας προς τον άλλον· επειδή, «η αγάπη θα σκεπάσει πλήθος αμαρτιών». Γίνεστε φιλόξενοι ο ένας στον άλλον, χωρίς γογγυσμούς. **Κάθε ένας, ανάλογα με το χάρισμα που πήρε, υπηρετείτε ο ένας τον άλλον σύμφωνα μ' αυτό, ως καλοί οικονόμοι τής πολυειδούς χάριτος τού Θεού.** Αν κάποιος μιλάει, ας μιλάει σαν κάποιον που μιλάει λόγια Θεού· αν κάποιος υπηρετεί, ας υπηρετεί σαν κάποιον που υπηρετεί από τη δύναμη που χορηγεί ο Θεός, για να δοξάζεται σε όλα ο Θεός διαμέσου τού Ιησού Χριστού, στον οποίο είναι η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.”

Υπάρχουν διάφορα πράγματα που αυτό το απόσπασμα μας λέει να κάνουμε. Μας λέει να αγρυπνούμε στις προσευχές. Μας λέει να έχουμε ένθερμη αγάπη ο ένας προς τον άλλο. Να είμαστε φιλόξενοι χωρίς γογγυσμούς. Δείτε επίσης ότι λέει ότι ο κάθε ένας από μας έλαβε ένα χάρισμα από τον Θεό. Όπως έχουμε ήδη πει ο Θεός έχει προικίσει μοναδικά το κάθε ένα από τα παιδιά Του. Όπως τα μέρη του σώματος είναι μοναδικά και έχουν τοποθετηθεί εκεί με κάποιο σκοπό, έτσι και ο καθένας από μας: έχουμε τοποθετηθεί από τον Θεό στο σώμα του Χριστού και έχουμε προικιστεί μοναδικά για να λειτουργήσουμε μέσα σ' αυτό (προς Κορινθίους Α 12:12-27). Και αυτό που ο Πέτρος εδώ μας λέει είναι πολύ απλό: **ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΤΕ!** Ο Θεός δεν έχει προικίσει μόνο ορισμένους Χριστιανούς· δεν έχει προικίσει μόνο τον ποιμένα ή τον ιερέα της εκκλησίας σου. Αυτό το απόσπασμα δεν αναφέρεται σε κάποιο συγκεκριμένο κομμάτι ανθρώπων της Χριστιανικής κοινότητας. Απεναντίας αναφέρεται σε όλους τους Χριστιανούς! Αναφέρεται σε σένα! Δείτε επίσης ότι λέει: **“υπηρετείτε ο ένας τον άλλο σύμφωνα με αυτό** [δηλαδή σύμφωνα με το χάρισμα που ο κάθε ένας έχει λάβει από τον Θεό].” Αυτό το χάρισμα δεν δόθηκε για να μένει αδρανές. Για να κάθετε στο ντουλάπι. Δόθηκε για να υπηρετούμε ο ένας τον άλλο. Εγώ υπηρετώ εσένα, εσύ υπηρετείς εμένα, και οι δυο υπηρετούμε τον Θεό. Το να υπηρετείς κάνεις τον Θεό και τους άλλους δεν είναι κάτι που είναι δουλειά μιας συγκεκριμένης τάξης ανθρώπων όπως οι ιερείς ή οι ποιμένες. Πολλοί έχουν αυτή την ιδέα

σήμερα αλλά αυτή η ιδέα δεν έχει έρθει από την Αγία Γραφή! Η ιδέα που η Αγία Γραφή υποστηρίζει είναι η εξής: κάθε ένας από μας έχει προικιστεί μοναδικά από το Θεό και έχει μοναδικά μπει στο σώμα του Χριστού, το οποίο αποκαλείτε εκκλησία. Έχει τοποθετηθεί μέσα στο σώμα και το σώμα έχει ανάγκη την λειτουργία του. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως κληρικοί και λαϊκοί στην Γραφή. Αυτό που η Γραφή λέει είναι ότι όλοι μας είμαστε ιερείς στον Θεό. Δείτε πόσο όμορφα το λέει ο Πέτρος:

Πέτρου Α 2:9

“Εσείς, όμως, είστε «γένος εκλεκτό, βασιλείο ιεράτευμα, έθνος άγιο», λαός τον οποίο ο Θεός απέκτησε, για να εξαγγείλετε τις αρετές εκείνου, ο οποίος σας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως.”

και **Πέτρου Α 2:5**

“κι εσείς, σαν ζωντανές πέτρες, οικοδομείστε ως πνευματικός οίκος, άγιο ιεράτευμα, για να προσφέρετε πνευματικές θυσίες, ευπρόσδεκτες στον Θεό διαμέσου τού Ιησού Χριστού”

Η προσδοκία του Θεού είναι ότι ο κάθε ένας από μας θα λειτουργήσει το χάρισμα που του δόθηκε, υπηρετώντας αλλήλους. Αυτό που η Πέτρου Α 4:7-11 μας λέει είναι ας ασχοληθούμε με ότι ο Θεός μας έχει προικίσει τον καθένα υπηρετώντας ο ένας τον άλλον. Συγκεντρώσου στο χάρισμα που ο Θεός σου έδωσε και εξάσκησε το. Δεν είναι θέμα του κατά πόσο έχεις “διακονία” ή χάρισμα από τον Θεό, γιατί πραγματικά έχεις! Αυτό είναι γεγονός, αλήθεια δεδομένη! Και αυτό που ο Πέτρος μας λέει εδώ είναι ασχολήσου μ' αυτό.

Και πάλι όμως, παρά το γεγονός ότι τα παραπάνω είναι καρπός και μπορεί να φαίνεται ότι με το συγκεντρωθούμε στην εξάσκηση αυτού που ο Θεός μας έχει δώσει ή να περπατήσουμε στα έργα που ο Θεός έχει καθορίσει θα παράγουμε καρπό, αυτό δεν είναι ολόκληρη η εικόνα. Η ενασχόληση μας με το χάρισμα που ο Θεός μας έχει δώσει και με τα έργα που ο Θεός έχει ετοιμάσει για μας, προϋποθέτει μια ζωντανή σχέση με τον Κύριο Ιησού Χριστό. Όπως μας λέει η προς Φιλιππησίους 1:9-11 :

Προς Φιλιπησίους 1:9-11

“και προσεύχομαι τούτο, να περισσεύσει η αγάπη σας ακόμα περισσότερο και περισσότερο σε επίγνωση και σε κάθε νόηση· για να διακρίνετε τα διαφέροντα, ώστε να είστε ειλικρινείς και απρόσκοπτοι μέχρι την ημέρα του Χριστού, γεμάτοι από καρπούς δικαιοσύνης, που παράγονται διαμέσου του Ιησού Χριστού, σε δόξαν και έπαινον του Θεού.”

Οι καρποί δικαιοσύνης ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και μόνο Αυτού. Όπως Αυτός εξηγεί στο κατά Ιωάννη 15, Αυτός είναι το αμπέλι και μεις τα κλήματα.

Κατά Ιωάννη 15:4-5, 8

“Μείνετε ενωμένοι μαζί μου και εγώ ενωμένος μαζί σας. Όπως το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει ενωμένο με την άμπελο, έτσι κι εσείς, αν δεν μείνετε ενωμένοι μαζί μου. Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς τα κλήματα· εκείνος που μένει ενωμένος μαζί μου, και εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό· επειδή, χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε..... Κατά τούτο δοξάζεται ο Πατέρας μου, στο να φέρετε πολύ καρπό· και έτσι θα είστε μαθητές μου.”

Η παραγωγή καρπού προϋποθέτει ότι μένουμε στο αμπέλι. Και εμείς δεν είμαστε το αμπέλι. Ο Χριστός είναι! Εμείς είμαστε τα κλήματα. Είναι αδύνατο για ένα κλήμα να φέρει καρπό αν δεν μείνει στο αμπέλι. Έτσι και με μας. Είναι η ένωση μας με τον Χριστό που μπορεί να κάνει εμάς, τα κλήματα, να φέρουμε καρπό. Τα κλήματα δεν είναι σ' αυτή την περίπτωση τίποτα άλλο παρά ο δρόμος μέσα από τον οποίο το αμπέλι φέρνει καρπό. Καθώς μένουμε σε ένωση με τον Χριστό, ο Χριστός θα φανερωθεί μέσα από μας· το αμπέλι θα ζήσει μέσα από μας και θα παράγει καρπό. Η υπηρεσία και το περπάτημα στα καλά έργα που ο Θεός έχει ετοιμάσει για μας προϋποθέτουν επομένως μια ζωντανή και με πάθος σχέση με τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον οποίο και θέλουμε να ευχαριστήσουμε. Η συγκέντρωση δεν είναι τόσο στα έργα αυτά καθ' αυτά όσο στον Χριστό, και από την σχέση με τον Χριστό, διαμέσου του Ιησού Χριστού όπως η προς Φιλιπησίους μας είπε, ο καρπός έρχεται.

Προχωρώντας λίγο περισσότερο πάνω σ' αυτό, ο Κύριος μίλησε για ψευδοπροφήτες και είπε ότι θα τους γνωρίσουμε επίσης από τον καρπό τους.

κατά Ματθαίο 7:15-20

“Προσέχετε δε από τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε σας με ενδύματα προβάτων, από μέσα όμως είναι αρπακτικοί λύκοι. Θα τους γνωρίσετε από τους καρπούς τους· μήπως μαζεύουν σταφύλια από αγκάθια ή σύκα από τριβόλια; Έτσι, κάθε καλό δέντρο κάνει καλούς καρπούς· ενώ το σαπρό δέντρο κάνει κακούς καρπούς. Δεν μπορεί ένα καλό δέντρο να κάνει κακούς καρπούς ούτε ένα σαπρό δέντρο να κάνει καλούς καρπούς. Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά. Επομένως, **από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.**”

Ο Λόγος του Θεού μιλάει για ψευδοπροφήτες (κατά Ματθαίο 7:15), ψευδοχριστούς (κατά Ματθαίο 24:24) ψευδοαποστόλους (προς Κορινθίους 11:13), ψευδαδερφούς (προς Γαλάτας 2:4, Προς Κορινθίους 11:20), ψευδοδιδασκάλους (Πέτρου Β 2:1), δόλιους εργάτες (προς Κορινθίους Β 11:13). Υπάρχει κάτι που διακρίνει όλους αυτούς τους ανθρώπους και αυτό είναι καρπός και καρπός καλός μπορεί να έρθει μόνο διαμέσου του Ιησού Χριστού. Οποιοδήποτε άλλο δέντρο, ακόμα και αν κηρύττει στα λόγια τον Χριστό, δεν θα δώσει παρά “ψευδό”-καρπό.

Θα ήθελα λοιπόν να σε ενθαρρύνω αγαπητέ αδερφέ και αδερφή μου εν Χριστώ να επιζητήσεις τον Θεό με όλη σου την καρδιά, να επιζητήσεις με πάθος να αυξηθείς στην σχέση σου με τον Κύριο μας, περπατώντας στα έργα που Αυτός έχει ετοιμάσει για σένα. Ο καρπός του πνεύματος λέγεται έτσι γιατί το δέντρο που τον παράγει είναι το πνεύμα, η νέα φύση, ο Χριστός μέσα μας. Μείνε ενωμένος με τον Χριστό γιατί αυτός που είναι ενωμένος μαζί με τον Χριστό και ο Χριστός μαζί του, μόνο ένα πράγμα μπορεί να παράγει: καρπό, και μάλιστα πολύ!

Καρπός: καθάρισμα

Δεν ξέρω και πολλά από κηπευτική, αλλά ξέρω αυτό από το σχολείο: προκειμένου ένα δέντρο ή φυτό να φέρει καρπό χρειάζεται από καιρό σε καιρό καθάρισμα και κλάδεμα. Αυτός ωστόσο δεν είναι ένας πλήρης ορισμός. Ρίχνοντας μια ματιά στο Ίντερνετ βρήκα τον ακόλουθο ορισμό από την wikipedia (online εγκυκλοπαίδεια):

“Ο καθαρισμός (ή κλάδεμα) στην κηπευτική είναι η πρακτική της απομάκρυνσης χαλασμένων, νεκρών, μη παραγωγικών και ανεπιθύμητων μερών ενός φυτού. Ο σκοπός του κλαδέματος είναι να δώσει μορφή στο φυτό ελέγχοντας και κατευθύνοντας την ανάπτυξη του να διατηρήσει την υγεία του φυτού ή να αυξήσει την ποσότητα ή ποιότητα των λουλουδιών και καρπών. Το σωστό κλάδεμα είναι τόσο θέμα ικανότητας όσο και ταλέντου καθώς κακώς κλαδεμένα φυτά μπορεί να χαλάσουν ή να αναπτυχθούν κατά ανεπιθύμητο τρόπο¹ ”

Κάθε φυτό χρειάζεται κλάδεμα. Κάθε φυτό χρειάζεται ένα κηπουρό που θα το κλαδέψει και θα κατευθύνει την ανάπτυξη του προς την επιθυμητή οδό που θα φροντίσει για την υγεία του, που θα απομακρύνει τα νεκρά και παρειακά μέρη και που θα το καθαρίσει για να φέρει πιο πολύ καρπό. Το ίδιο συμβαίνει και με μας σαν κλήματα του αμπελιού που είναι ο Κύριος μας ο Ιησούς Χριστός. Και εμείς χρειαζόμαστε κλάδεμα και γεωργό που θα μας φροντίσει. Και τα καλά νέα είναι ότι τον έχουμε! Και πάλι το κατά Ιωάννη 15 μας λέει:

Κατά Ιωάννη 15:1-2

“Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατέρας μου είναι ο γεωργός. Κάθε κλήμα σε μένα, το οποίο δεν φέρνει καρπό, το αποκόπτει· και **καθένα το οποίο φέρνει καρπό, το καθαρίζει, για να φέρει περισσότερο καρπό.”**

Είναι ο Πατέρας που φροντίζει για το κλάδεμα. Θυμηθείτε το και πάλι: το κλάδεμα είναι αναγκαίο. Είναι κάτι που πρέπει να γίνει. Δεν μπορούμε να αναπτυχούμε χωρίς αυτό! Και ευτυχώς έχουμε κάποιον που το φροντίζει: τον Πατέρα. Παρακολουθεί σαν καλός και προσεκτικός γεωργός και παρεμβαίνει κατευθύνοντας την ανάπτυξη μας, απομακρύνοντας εμπόδια και καθαρίζοντας μας έτσι ώστε να παράγουμε πιο πολύ καρπό! Δεν είναι αυτό υπέροχο; Το να παράγει κανείς καρπό είναι θέμα του να μείνει στον Χριστό. Το να παράγει ακόμα περισσότερο καρπό, καρπό στο μέγιστο, είναι δουλειά που ο Πατέρας φροντίζει, καθαρίζοντας μας. Είναι δουλειά μας να μείνουμε ενωμένοι με το αμπέλι, τον Χριστό, και είναι δουλειά του Πατέρα να κάνει ότι

¹ <http://en.wikipedia.org/wiki/Pruning>

κλάδεμα και καθαρισμό χρειάζεται για να αυξήσει την παραγωγικότητα μας.

Πιστεύω ότι η προς Εβραίους 12:11 λέει το ίδιο πράγμα αλλά με διαφορετικές λέξεις. Ας διαβάσουμε:

Προς Εβραίους 12:11

“Κάθε παιδεία, βέβαια, για μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης· έπειτα, όμως αποδίδει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης, σ' αυτούς, που διαμέσου αυτής γυμνάστηκαν, .”

Εδώ ο Λόγος μιλάει για παιδεία και όπως λέει καμιά παιδεία δεν είναι πρόξενος χαράς στο παρόν. Αντίθετα φέρνει λύπη! Πιστεύω ότι το ίδιο συμβαίνει και με τον καθαρισμό ή κλάδεμα. Όταν ένας γεωργός κλαδεύει, πρέπει να κόψει τα παρείσακτα κομμάτια από το φυτό. Πρέπει να απομακρύνει τα νεκρά κομμάτια, τα κομμάτια που τραβάνε ζωή από το φυτό χωρίς να του είναι χρήσιμα. Καθαρισμός σημαίνει ότι κάτι πρέπει να κοπεί! Κάτι το οποίο ήταν κανονικό δεν είναι πλέον κανονικό. Ο γεωργός έχει παρέμβει και το έχει κόψει. Η παιδεία είναι κι' αυτή κάπως έτσι. Εκπαιδεύουμε τα παιδιά μας και καθαρίζουμε τα φυτό μας. Και τα δυο γίνονται με τον ίδιο σκοπό: να κάνουμε τα παιδιά μας καλύτερα, να κάνουμε τα φυτό μας πιο παραγωγικά. Και όταν ο Θεός εκπαιδεύει τα παιδιά Του μπορεί αυτό να φέρνει προς το παρόν λύπη, για εκείνους ωστόσο που παίρνουν το μάθημα μόνο ένα πράγμα μπορεί να παραχθεί και αυτό δεν είναι άλλο από ΚΑΡΠΟ, ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης όπως η προς Εβραίους μας λέει. Πρέπει ο Θεός άλλωστε να το κάνει αυτό, γιατί αυτή είναι η δουλειά ενός Πατέρα που αγαπάει τα παιδιά Του. Και Αυτός μας αγαπάει παρά πολύ. Το συμπέρασμα λοιπόν είναι ότι όπως τα φυτό έχουν γεωργούς που τα καθαρίζουν έτσι ώστε να κάνουν ακόμα πιο πολύ καρπό, έτσι και μεις έχουμε τον αγαπημένο μας επουράνιο Πατέρα που έχει αναλάβει την δουλειά να μας καθαρίζει ώστε παραμένοντας ενωμένοι με το αμπέλι, τον Χριστό, να κάνουμε ακόμα πιο πολύ καρπό.

Καρπός: προτεραιότητες και ακαρπία

Το να φέρουμε καρπό, φέρνει όπως είδαμε πολύ δόξα στον Θεό. Για να γίνει αυτό χρειάζεται, όπως και πάλι είδαμε από τις Γραφές, να μείνουμε στο αμπέλι, να μείνουμε δηλαδή ενωμένοι με τον Κύριο μας τον Ιησού Χριστό. Να επιθυμούμε με πάθος μια τρυφερή και κοντινή σχέση μαζί του καθώς επίσης να επιθυμούμε να ικανοποιήσουμε Εκείνον και τον Πατέρα. Αν αυτός είναι ο σκοπός, ο στόχος της ζωής μας τότε πολύ καρπός θα έρθει σαν αποτέλεσμα. Αλλά όπως είναι προφανές αυτό προϋποθέτει ότι ο Θεός και εκείνα που Αυτός επιθυμεί, η δική Του ατζέντα, πρέπει να έχουν την κορυφαία προτεραιότητα στην ζωή μας. Ή για να το πούμε διαφορετικά, αν υπάρχει κάτι που βάζει σε ρίσκο την καρποφορία μας αυτό είναι ο κίνδυνος του να στρέψουμε την προσοχή μας, από την άμπελο, τον Χριστό, σε άλλα πράγματα. Όπως Εκείνος είπε στο κατά Ματθαίο 6:24-34

Κατά Ματθαίο 6:24-34

“Κανένας δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους· επειδή, ή τον έναν θα μισήσει, και τον άλλον θα αγαπήσει· ή στον έναν θα προσκολληθεί, και τον άλλον θα καταφρονήσει. Δεν μπορείτε να υπηρετείτε τον Θεό και τον Μαμμωνά. Γι' αυτό, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι να φάτε και τι να πιείτε· ούτε για το σώμα σας τι να ντυθείτε. Δεν είναι η ζωή πολυτιμότερη από την τροφή, και το σώμα από το ένδυμα; Κοιτάξτε με προσοχή στα πουλιά τού ουρανού, ότι δεν σπείρουν ούτε θερίζουν ούτε συγκεντρώνουν σε αποθήκες, και ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς, δεν είστε πολύ ανώτεροι απ' αυτά; Αλλά, ποιος από σας, μεριμνώντας, μπορεί να προσθέσει έναν πήχη στο ανάστημά του; Και για το ένδυμα τι μεριμνάτε; Παρατηρήστε τα κρίνα τού χωραφιού πώς αυξάνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν. Σας λέω, όμως, ότι ούτε ο Σολομώντας μέσα στη δόξα του ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά. Αλλά, αν το χορτάρι τού χωραφιού, που σήμερα υπάρχει, και αύριο ρίχνεται σε κλίβανο, ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, δεν θα ντύσει πολύ περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι; **Μη μεριμνήσετε, λοιπόν, λέγοντας: Τι να φάμε ή τι να πιούμε ή τι να ντυθούμε; Δεδομένου ότι, όλα αυτά τα ζητούν οι Εθνικοί· επειδή, ο ουράνιος Πατέρας σας ξέρει ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά. Αλλά, ζητάτε πρώτα τη βασιλεία τού Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν.** Μη μεριμνήσετε,

λοιπόν, για την αύριο· επειδή, η αύριο θα μεριμνήσει για τα δικά της· αρκετό είναι στην ημέρα το κακό της.”

Είναι οι Εθνικοί, εκείνοι δηλαδή που δεν γνωρίζουν τον Χριστό, που φροντίζουν πρώτα απ' όλα για το τι θα φάνε, τι θα πούνε ή τι θα ντυθούνε. Αλλά αυτό δεν πρέπει να συμβαίνει με μας. Για μας, για εκείνους που πιστεύουν στον Κύριο Ιησού Χριστό και που τον έχουν θέσει σαν Κύριο της ζωής τους, αυτό που θα πρέπει να επιζητούμε πρώτα, είναι η βασιλεία του Θεού και η δικαιοσύνη αυτού.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ υπάρχουν εκατοντάδες πράγματα που παλεύουν για την προσοχή και τον χρόνο μας. Σήμερα περισσότερο από ποτέ έχουμε εκατοντάδες επιλογές ανάμεσα στις οποίες μπορούμε να επιλέξουμε. Ανοίγει κάποιος την τηλεόραση, και αν έχει δορυφορική, μπορεί να διαλέξει ανάμεσα από εκατοντάδες κανάλια. Πηγαίνει στο κατάστημα ενοικίασης DVD και οι επιλογές του είναι εκατοντάδες φιλμ. Μπαίνει στο Ίντερνετ και μπορεί να ξοδέψει τον χρόνο του επιλέγοντας ανάμεσα σε χιλιάδες ιστοσελίδες. Δεν υπήρχε ποτέ μια εποχή που κάποιος να είχε τόσο πολλές επιλογές σε τόσες διαφορετικές κατευθύνσεις και ενδιαφέροντα από τα οποία μπορεί να διαλέξει για να ασχοληθεί. Αλλά όσο καλό αυτό και να είναι, όλα αυτά τα ενδιαφέροντα παλεύουν για τον χρόνο μας. Παλεύουν για μια θέση στην λίστα των προτεραιοτήτων μας. Παλεύουν για μια θέση στην ζωή μας. Μ' αρέσει πολύ να βλέπω φιλμ αλλά αν βλέπω πολλά τότε ο χρόνος μου εξαντλείται και δεν μπορώ να έχω αρκετό χρόνο με τον Θεό ούτε να κάνω αυτό που με έχει καλέσει να κάνω. Μ' αρέσει να μπαίνω στο Ίντερνετ και να χάνομαι σερφάροντας από ιστοσελίδα σε ιστοσελίδα, διαβάζοντας θέματα που μου αρέσουν. Όσο όμως καλό και αν αυτό είναι, αν δώσω πολύ χρόνο σ' αυτά τότε ο χρόνος μου με τον Θεό θα γίνει ανύπαρκτος. Πρέπει λοιπόν να είμαι προσεκτικός με τέτοια πράγματα γιατί ο κύριος σκοπός μου, ο μόνος πραγματικός σκοπός μου, είναι υπηρετήσω τον Θεό και Αυτόν μόνο. Στην εποχή αυτή των πολλαπλών επιλογών, περισσότερο από κάθε άλλη φορά θα πρέπει να έχουμε σταθερά στο μυαλό μας ποια είναι η πρώτη μας προτεραιότητα, ο λόγος για τον οποίο είμαστε σ' αυτή την ζωή. Και αυτός δεν είναι άλλος από το να γνωρίζουμε τον Θεό, να έχουμε κοινωνία με το αμπέλι, τον Χριστό, και να φέρουμε διαμέσου του Χριστού καρπό προς δόξα του Πατέρα. Και αυτή η προτεραιότητα και ανάγκη δεν έχει αλλάξει. Είναι η ίδια

σήμερα όπως ήταν και πριν 2000 χρόνια.

Κάτι άλλο πάνω σ' αυτό, πριν να κλείσουμε: ο Ιησούς είπε στην παραβολή του σπορέα σχετικά με την τρίτη κατηγορία που ακούει τον Λόγο:

Κατά Μάρκο 4:3-4, 7

“Ακούτε· να! βγήκε αυτός που σπέρνει για να σπείρει· και ενώ έσπερνε, ... άλλο έπεσε στα αγκάθια· και ανέβηκαν τα αγκάθια και το συνέπνιξαν, και δεν έδωσε καρπό.”

Και η εξήγηση:

Κατά Μάρκο 4:14, 18-19

“Εκείνος που σπέρνει τον λόγο, σπέρνει.... Και εκείνοι που σπέρνονται στα αγκάθια, είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο· αλλά, οι μέριμνες αυτού τού αιώνα, και η απάτη τού πλούτου, και οι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων, αφού μπουν μέσα τους, συμπνίγουν τον λόγο, και γίνεται άκαρπος.”

Ο Λόγος σπάρθηκε αλλά έγινε σαν ένα ξερό φυτό, άκαρπος. Και αυτό γιατί άλλα πράγματα ήρθαν και έλαβαν την πρώτη θέση. Ποια; Οι μέριμνες του κόσμου τούτου, η απάτη του πλούτου και ότι συλλογικά αποκαλείτε οι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων. Όλα αυτά δεν είναι παρά πράγματα που αποσπούν την προσοχή μας και κλέβουν καρπό. Στην συγκεκριμένη περίπτωση τον έκλεψαν ολοκληρωτικά! Στο τέλος τέλος έχουμε να αποφασίσουμε ποιον θα υπηρετήσουμε σ' αυτή την ζωή; Τι θέλουμε να κάνουμε με την ζωή μας; Θέλουμε να την ξοδέψουμε σε άκαρπα πράγματα, σε ότι ο κόσμος, “οι Εθνικοί”, ψάχνουν, ή θέλουμε να γνωρίσουμε τον Θεό και τον γιο Του, τον Κύριο Ιησού Χριστό, και η ζωή μας να κάνει καρπό που θα μένει, καρπό για την δόξα Του Θεού; Ποια είναι η επιλογή σου; Εγώ έχω διαλέξει το τελευταίο.

Τάσος Κιουλάχογλου

Παράρτημα

Περισσότερα αποσπάσματα σχετικά με τον καρπό.

Πέρα από τα αποσπάσματα της Αγίας Γραφής που αναφέρθηκαν στον άρθρο, παρουσιάζουμε εδώ περισσότερα που αναφέρονται στο ίδιο θέμα:

Προς Κολοσσαείς 1:1-10

“Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού με το θέλημα του Θεού, και ο αδελφός Τιμόθεος, προς τους αγίους και πιστούς αδελφούς εν Χριστώ, που είναι στις Κολοσσές· είθε να είναι χάρη σε σας και ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό. Ευχαριστούμε τον Θεό και Πατέρα τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, καθώς προσευχόμαστε πάντοτε για σας, όταν ακούσαμε την πίστη σας στον Ιησού Χριστό, και την αγάπη σε όλους τούς αγίους, για την ελπίδα που είναι για σας αποταμιευμένη στους ουρανούς· την οποία από πριν ακούσατε στον λόγο τής αλήθειας τού ευαγγελίου, το οποίο ήρθε σε σας, όπως και σε ολόκληρο τον κόσμο· **και καρποφορεί**, όπως και σε σας, από την ημέρα που ακούσατε και γνωρίσατε τη χάρη τού Θεού αληθινά· καθώς και μάθατε από τον Ελαφρά, τον αγαπητό σύνδουλό μας, που είναι για σας πιστός διάκονος του Χριστού· ο οποίος και φανέρωσε σε μας την αγάπη σας, που δίνεται από το Πνεύμα. Γι' αυτό κι εμείς, από την ημέρα που το ακούσαμε, δεν παύουμε να προσευχόμαστε για σας, και να δεόμαστε να γίνετε πλήρεις από την επίγνωση του θελήματός του με κάθε σοφία και πνευματική σύννεση· για να περπατήσετε αντάξια στον Κύριο, ευαρεστώντας σε όλα, **καρποφορώντας σε κάθε έργο αγαθό, και αυξανόμενοι στην επίγνωση του Θεού.**”

Ιουδα 1:11-12

“Αλλοίμονο σ' αυτούς· επειδή, περπάτησαν στον δρόμο τού Κάιν, και για χάρη μισθού ξεχύθηκαν στην πλάνη τού Βαλαάμ, και απολέστηκαν στην αντιλογία τού Κορέ. Αυτοί είναι κηλίδες στις αγάπες σας, οι οποίοι συμποσιάζουν άφοβα, βόσκουν τον εαυτό τους· είναι άνυδρα σύννεφα, περιφερόμενα από ανέμους· είναι **φθινοπωρινά δέντρα, άκαρπα**, που πέθαναν δύο φορές, ξεριζωμένα·”

Πέτρου Β 1:5-8

“Και ακριβώς δε γι' αυτό, αφού καταβάλετε κάθε επιμέλεια, προσθέστε στην πίστη σας την αρετή, στην αρετή δε τη γνώση, και στη γνώση την εγκράτεια, στην εγκράτεια δε την υπομονή, και στην υπομονή την ευσέβεια, στην ευσέβεια δε τη φιλαδελφία, και στη φιλαδελφία την αγάπη. Επειδή, αν όλα αυτά υπάρχουν σε σας και περισσεύουν, σας κάνουν όχι αργούς ούτε άκαρπους στην επίγνωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.”

Ιακώβου 3:17-18

“Η σοφία, όμως, που κατεβαίνει από πάνω, πρώτα μεν είναι καθαρή, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης από έλεος και καλούς καρπούς, αμερόληπτη και ανυπόκριτη. Και ο καρπός τής δικαιοσύνης σπέρνεται με ειρήνη από τους ειρηνοποιούς.”

Προς Τίτο 3:13-14

“Τον νομικό Ζηνά και τον Απολλώ πρότεμψέ τους με επιμέλεια, για να μη τους λείπει τίποτε. Ας μαθαίνουν, μάλιστα, και οι δικοί μας να προΐστανται σε καλά έργα στις ουσιαστικές ανάγκες, για να μη είναι άκαρποι.”

Προς Εφεσίους 5:8-11

“Επειδή, κάποτε ήσασταν σκοτάδι, τώρα όμως είστε φως εν Κυρίω· περπατάτε ως παιδιά τού φωτός· (επειδή, ο καρπός τού Πνεύματος είναι με κάθε αγαθοσύνη και δικαιοσύνη και αλήθεια)· εξετάζοντας τι είναι ευάρεστο στον Κύριο· και μη συγκοινωνείτε στα άκαρπα έργα τού σκότους, μάλλον δε και να ελέγχετε.”

Προς Ρωμαίους 7:4-5

“Λοιπόν, αδελφοί μου, κι εσείς θανατωθήκατε ως προς τον νόμο διαμέσου τού σώματος του Χριστού, για να συζευχθείτε με άλλον, με εκείνον που αναστήθηκε από τους νεκρούς, για να καρποφορήσουμε στον Θεό. Επειδή, όταν εμείς ζούσαμε στη ζωή τής σάρκας, τα πάθη των αμαρτιών, εκείνα που ενεργούνταν εξαιτίας τού νόμου, ενεργούνταν μέσα στα μέλη μας, για να καρποφορήσουμε στον θάνατο.”

Προς Ρωμαίους 6:20-22

“Επειδή, όταν υπήρχατε δούλοι τής αμαρτίας, ήσασταν ελεύθεροι από τη δικαιοσύνη. Ποιον καρπό είχατε, λοιπόν, τότε από εκείνα τα έργα, για τα οποία τώρα ντρέπεστε; Επειδή, το τέλος εκείνων είναι θάνατος. Αλλά, τώρα, καθώς ελευθερωθήκατε από την αμαρτία, και γίνατε δούλοι στον Θεό, **έχετε τον καρπό σας σε αγιασμό**· το δε τέλος αιώνια ζωή.”